

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 7C/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316202944
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tomášová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8316202944.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Tomášovou v právnej veci žalobcu: F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/X, XXX XX Z., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,- eur od 10.06.2016 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa súd dňa 31.03.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil zaplatiť mu sumu 300,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/156/2014 bol žalobca v postavení spotrebiteľa. Žalobou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a v konaní bol úspešný. Žalovaný bol v tomto konaní zaviazaný zaplatiť mu sumu 1 018,- eur a súd určil, že napádaná zmluvná podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z tohto rozsudku. Žalovaný ako dodávateľ zneužil svoje postavenie, použil neprijateľnú zmluvnú podmienku, nedodržiaval zákon a obohatil sa na jeho úkor vo výške 1 018,- eur. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odrádzajúcu, alebo aj relutárnu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia by mal súd prihliadnuť na všetky okolnosti veci, najmä na to, že znášal stav právnej neistoty. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou keď od neho ako spotrebiteľa požadoval a prijal plnenie, na ktoré nemal nárok a vyžadoval súhlas s neprijateľnou podmienkou za porušenie je spotrebiteľských práv obchodníkom.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň poukázal, že pokračovaniu v konaní bráni prekážka začatej veci a poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/103/2016.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, spisom tunajšieho súdu sp.zn. 21C/156/2014, sp. zn. 5C/103/2016, písomným vyjadrením žalovaného zo dňa 11.05.2016, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 20.05.2016, výsluchom žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21C/156/2014 súd zistil, že na návrh žalobcu bolo vedené konanie voči žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Rozsudkom č.k. 21C/156/2014-47 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/52/2015-79 zo dňa 21.10.2015 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 018,- eur a zároveň bolo určené, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania zo dňa 21.2.2012, číslo zmluvy XXXXXXXXXX, uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2015. Súd právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdil ako vzťah spotrebiteľský a z dôvodu absolútnej neplatnosti dojednanej časti zmluvnej podmienky v zmluve o úvere uzavretej dňa 21.02.2012, č. zmluvy XXXXXXXXXX v časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahrňujúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy úveru spolu so všetkou administratívou, vyhlásil neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi, a preto následne právny vzťah posúdil ako vzťah z titulu bezdôvodného obohatenia. Na strane žalobcu zohľadnil zaplataenie žalovanému celkom sumy 1 518,- eur, z toho výška poskytnutého úveru predstavovala 500,- eur a preto k bezdôvodnému obohateniu došlo vo vzťahu k sume 1 018,- eur.

5. Na tunajšom súde je pod sp. zn. 5C/103/2016 vedené konanie na návrh žalobcu proti žalovanému o zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur ktorého sa žalobca domáha titulom úspešného uplatnenia svojho práva v konaní vedenom na pod sp. zn. 15C/325/2014, v ktorom súd rozsudkom zo dňa 30.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. konania 15Co/283/2015 zo dňa 28.10.2015 zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveského 8, Bratislava z 20.10.2014 pod sp. zn. SR 04517/14. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola úverová zmluva zo dňa 21.02.2012, č. XXXXXXXXXX, uzatvorená medzi účastníkmi konania. V danej právnej veci súd ešte nerozhodol.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 20.05.2016 uviedol, že síce na tunajšom súde je vedené konanie pod sp. zn. 5C/103/2016 medzi tými istými účastníkmi konania, ale v tomto konaní sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v súvislosti s úspešným uplatnením spotrebiteľského práva proti žalovanému v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/325/2014 a v tejto právnej veci sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v súvislosti s úspešným uplatnením spotrebiteľského práva v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/156/2014.

7. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že v zmysle zmluvy uzavretej so žalovaným bol nútený na úhradu ním požadovanej sumy si požičať finančné prostriedky od iných osôb, tým sa dostal sám do finančnej tiesne a následne musel tieto finančné prostriedky tretím osobám splácať, čo vlastne nepriaznivo pôsobilo jednak na jeho psychický stav a jednak na jeho finančnú situáciu a finančnú situáciu celej jeho rodiny. Zo strany žalovaného bol upomínaný na zaplataenie tejto dlžnej sumy a to podľa neho nevhodným spôsobom, keď na jeho schránku, resp. na jeho dvere pracovník žalovaného lepil oznámenia o tom, že je mu dlžný. Tým mu žalovaný spôsobil aj určitú morálnu ujmu vo vzťahu k ostatným spolubývajúcim, nakoľko býva bytovom dome, v ich očiach ho očiernil neprávom. Takýmto spôsobom na neho žalovaný vyvíjal nátlak, aby zaplatil aj finančné prostriedky, ktoré povinný nebol platiť. Okrem toho ho kontaktoval právny zástupca žalovaného, a to pán X. ktorý takisto na neho vyvíjal nátlak za účelom zaplataenia dlžnej sumy, pričom on úver preplatil a ešte od neho požadovali zaplataenie sumy okolo 3 000,- eur plus nejaké trovy, ktoré nevie uviesť, pretože presne vyčíslené alebo špecifikované neboli. Sám sa priamo u žalovaného dotazoval z čoho jednotlivé uplatnené nároky pozostávajú, pričom mu bolo povedané, že tento ich nárok sa neustále zvyšuje a to jednak o úroky, úroky z omeškania, plus poplatky, pričom mu nebolo vysvetlené na základe akého mechanizmu alebo na základe akých dôvodov si tieto nároky voči nemu žalovaný uplatňuje a prečo sa každomesačne voči nemu tento nárok navyšuje. Po vydaní rozhodnutia vo veci 21C/156/2014 sa bol v kancelárii spoločnosti Pohotovosť, ktorá sa nachádza v Humennom, opýtať na daný stav, pričom mu bolo povedané, že ešte stále je v ich databáze vedený ako dlžník a to aj napriek tomu, že zo strany súdu mu bol priznaný nárok na vyplataenie sumy 1 018,- eur, pričom túto sumu mu už žalovaný aj uhradil. Z uvedeného je zrejmé, že aj takýmto spôsobom žalovaný nepriaznivo pôsobí na jeho psychiku, nakoľko on už žalovanému nie je nič dlžný a je neustále pod akýmsi nátlakom, že do budúca zo strany žalovaného bude voči nemu možné vyvodit' ešte iné ďalšie dôsledky z dôvodu úverovej zmluvy, ktorú s ním podpísal. Poukázal, že vzhľadom na to, že musel zabezpečiť

finančné prostriedky za účelom zaplataenia dlžnej sumy v prospech žalovaného, pričom žalovaný sa na ňom aj obohatil a to v rozsahu 1 018,- eur, tak vlastne strádala aj jeho rodina z toho dôvodu, že on sa v tom čase staral ešte aj o 2 maloleté deti a tým pádom vlastne aj na úkor svojej rodiny sa dostal do finančnej tiesne, nakoľko nemohol zabezpečiť veci, ktoré boli pre rodinu v tom čase potrebné, pretože považoval za nevyhnutné čo najskôr sa zbaviť dlhu voči žalovanému.

8. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že už v predchádzajúcom súdnom konaní bolo preukázané, že žalovaný si voči žalobcovi uplatňoval nároky z neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom žalovaný sa na úkor žalobcu obohatil o sumu 1 018,- eur, čím vlastne spôsobil na strane žalobcu finančnú stratu. Žalobca v predchádzajúcom súdnom konaní bol vystavený určitému nátlaku, nakoľko sa musel dostaviť na súdne pojednávania, vznikli mu s tým aj určité trovy a aj tým je preukázaný jeho nárok na priznanie finančného zadosťučinenia. V ďalšom uviedol, že finančné zadosťučinenie požadujú iba vo výške 300,- eur. Podľa jeho názoru je to iba symbolická suma, ktorá mu vlastne patrí za tú ujmu, ktorá mu bola spôsobená, nakoľko takýmto konaním zo strany žalovaného sa žalobca dostal do stavu právnej neistoty, ktorý musel odstrániť tým, že sa domáhal svojich nárokov súdnou cestou.

9. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Podľa § 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

11. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie, ukladať povinnosti bez právneho dôvodu, upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3, používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Podľa Smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách čl. 3, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, a to ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

21. Podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa zodpovedá, avšak iba za predpokladu, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Uvedené právo nie je možné zamieňať s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Predpokladom pre priznanie nároku je skutočnosť, že v konaní spotrebiteľ uplatnil nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z.z. ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa.

22. V danej súvislosti súd poukazuje aj na judikatúru týkajúcu sa oslobodenia spotrebiteľa domáhajúceho sa svojho práva od súdneho poplatku. V uznesení Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/33/2010-116, tento súd uviedol, že: „Procesný úkon - odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu, ktoré podal odporca ako spotrebiteľ, je možné považovať podľa názoru odvolacieho súdu, za úkon, ktorým sa domáha ochrany svojho práva spotrebiteľa zo zmluvy o preprave osôb, a preto sa naňho vzťahuje osobné oslobodenie od súdneho poplatku podľa ust. § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Zb.“

23. V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/156/2014, žalobca si úspešne uplatnil svoje právo ako spotrebiteľ a žalovaný bol zaviazaný vydať mu bezdôvodné obohatenia ktoré nadobudol titulom plnenia zo strany žalobcu na základe úverovej zmluvy, ktorá bola medzi nimi uzatvorená. Súd vychádzal z toho, že sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie na základe zmluvnej podmienky, ktorú súd vyhlásil za neprijateľnú a teda neplatnú.

24. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

25. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť mu ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. Možno prisvedčiť žalobcovi, že tento znášal stav právnej neistoty, obával sa o výšku dlhu a jeho neustále narastanie, keď si žalovaný voči nemu uplatňoval nároky, pozostávajúce zo súm, na ktoré nemal nárok. Žalobca bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu zo strany žalovaného najmä vzhľadom na jeho praktiky, spôsoby domáhania sa zaplata pohľadávky z úverovej zmluvy vyššie uvedenými spôsobmi, a tiež v nemalej miere aj tým, že samotný žalobca musel na dosiahnutie stavu relatívnej právnej istoty iniciovať viaceré súdne konania na ochranu svojich spotrebiteľských, pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúci priznanie finančného zadosťučinenia.

26. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobcu, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný a za primerané finančné zadosťučinenie súd považoval sumu 300,- eur, na ktorej zaplata žalovaného zaviazal.

27. Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Poskytnutie zadosťučinenia nie sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý.

28. Pokiaľ sa jedná o námietku žalovaného a to prekážku litispendencie, súd nie je toho názoru, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/103/2016 je vedené totožné konanie. Strany sporu sú totožné, ale uplatnený nárok je založený na inom právnom základe ako v tomto konaní.

29. Nakoľko sa žalovaný s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania, pričom súd vychádzal z toho, že žalobca si kvalifikovaným spôsobom svoj nárok voči žalovanému uplatnil dňom doručenia žaloby, t.j. dňa 09.06.2016, dňom nasledujúcim po tomto dni sa žalovaný dostal do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplata úroku z omeškania. Výška zákonného úroku ku dňu 10.06.2016 v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení bola 5 % ročne a súd nárok žalobcu iba pokiaľ sa jedná o zaplata úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 300,- eur od 10.06.2016 považoval za dôvodný a v tejto časti žalobe vyhovel. Žalobu vo zvyšnej časti, pokiaľ sa jedná o nárok na zaplata úroku z omeškania nad výšku 5 % ročne preto súd ako nedôvodnú zamietol.

30. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. V danej právnej veci súd je to názoru, že žalobca mal v konaní neúspech iba v nepatrnej časti a to pokiaľ sa jedná u uplatnený nárok na zaplata úroku z omeškania nad výšku 5 % ročne a preto mu priznal právo na plnú náhradu trov konania. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.